2026/2383

3.11.2026

DIRECTIVA (UE) 2026/2383 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 21 octombrie 2026

de modificare a Directivelor 2009/43/CE și 2009/81/CE în ceea ce privește simplificarea transferurilor în interiorul UE de produse din domeniul apărării și simplificarea achizițiilor în domeniul securității și apărării

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1), articolul 62 și articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([2]),

întrucât:

(1) Uniunea se confruntă cu o amenințare acută și din ce în ce mai mare, astfel cum s-a subliniat în Cartea albă a Comisiei și a Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 19 martie 2025 privind pregătirea pentru apărare a Europei 2030 (denumită în continuare „Cartea albă comună”), legată în special de revenirea la un conflict pe scară largă în Europa odată cu războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei. Ca răspuns la provocările de securitate din ce în ce mai mari și pentru a-și întări autonomia și reziliența strategică, este imperativ ca Uniunea să ia măsuri decisive pentru a-și consolida capabilitățile de apărare și să rămână fermă în sprijinul acordat Ucrainei. Un aspect esențial al acestui efort este necesitatea de a consolida capacitatea de producție a Uniunii în domeniul apărării în Uniune și de a îmbunătăți securitatea aprovizionării cu scopul de a realiza o veritabilă piață europeană a produselor și serviciilor din domeniul apărării, care să permită Uniunii și statelor sale membre să răspundă în mod eficace cererilor de securitate emergente. Este necesar să se intensifice de urgență pregătirea europeană pentru apărare pentru a se asigura că Uniunea și statele sale membre dispun de o poziție de apărare europeană puternică și suficientă până în 2030.

(2) Pentru a atinge obiectivele de a spori gradul de pregătire pentru apărare al statelor membre și al Uniunii și de a îmbunătăți funcționarea pieței interne, sun esențiale simplificarea și armonizarea reglementărilor, promovând autonomia strategică, transparența și responsabilitatea Uniunii. Prin raționalizarea și alinierea cadrelor de reglementare, Uniunea poate crea un mediu mai favorabil astfel încât industriile de apărare, inclusiv întreprinderile mici și mijlocii (IMM-urile) și întreprinderile cu capitalizare medie, să funcționeze, să se extindă, să inoveze și să producă capabilitățile necesare pentru a asigura securitatea europeană și pregătirea europeană pentru apărare. Cartea albă comună a subliniat obiectivele acestei simplificări a legislației care are un impact asupra gradului de pregătire pentru apărare.

(3) Un sistem de transfer funcțional pentru produsele din domeniul apărării între statele membre este o condiție prealabilă a unei piețe la nivelul Uniunii pentru astfel de produse. Acesta va încuraja cooperarea în interiorul UE între entitățile economice, organizațiile de cercetare și inovatorii care își desfășoară activitatea în domeniul apărării, îmbunătățind transferul de cunoștințe între entitățile din întreaga Uniune, încurajând inovarea și consolidând piața internă. Eliminarea obstacolelor și a barierelor inutile va promova dezvoltarea tehnologiilor disruptive și a proceselor industriale inovatoare. În acest sens, acesta va aborda lacunele critice în materie de pregătire, promovând un sector european al apărării mai dinamic, mai competitiv și mai agil.

([1]) JO C, C/2026/30, 16.1.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/30/oj.
([2]) Poziția Parlamentului European din 16 septembrie 2026 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 9 octombrie 2026.

(4) Transferurile în interiorul Uniunii de produse din domeniul apărării sunt supuse autorizării prealabile prin intermediul unor licențe generale, globale sau individuale de transfer, acordate sau publicate de statul membru de pe teritoriul căruia furnizorul dorește să transfere produsele din domeniul apărării. Statele membre pot excepta transferurile de produse din domeniul apărării de la obligația autorizării prealabile în cazurile specifice menționate în Directiva 2009/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([3]). Ținând seama de evoluțiile situației în materie de securitate și de introducerea sau continuarea proiectelor europene de colaborare în domeniul apărării, precum cele din cadrul cooperării structurate permanente (PESCO), care includ crearea sau revitalizarea clusterelor regionale din sectorul apărării, întărirea capacităților industriale locale, promovarea transferului de tehnologie, a sinergiilor și a extinderii industriale și consolidarea lanțurilor de aprovizionare esențiale, extinzând în același timp beneficiile între statele membre, proiectele finanțate în cadrul programelor industriale de apărare ale Uniunii, proiectele europene de interes comun în domeniul apărării (EDPCI) sau programele de cooperare între statele membre privind armamentul, inclusiv în cadrul structurilor pentru programele europene de armament (SEAP), care vizează în special consolidarea cooperării în cadrul Uniunii, este oportun să se extindă lista cazurilor în care statele membre pot excepta transferurile de la autorizarea prealabilă. Derogările pot facilita disponibilitatea în timp util a capabilităților și existența unor condiții previzibile pentru industrie, inclusiv pentru IMM-uri și întreprinderile mici cu capitalizare medie, în întreaga piață internă. În special, statele membre ar trebui să poată excepta transferurile necesare pentru punerea în aplicare a proiectelor colaborative europene de interes comun în domeniul apărării, precum proiectele din cadrul PESCO, a proiectelor finanțate în cadrul programelor industriale de apărare ale Uniunii, a EDPCI sau a programelor de cooperare între statele membre privind armamentul, inclusiv în cadrul SEAP, transferurile în cadrul parteneriatelor industriale structurale din interiorul UE, transferurile către instituțiile și organele Uniunii și către Agenția Europeană de Apărare, transferurile între furnizorii certificați și destinatarii certificați, transferurile în cazul unei situații de urgență generate de o criză sau transferurile care vizează acordarea de ajutor și asistență în temeiul articolului 42 alineatul (7) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și transferurile legate de asistența militară și de apărare care rezultă din acțiunile Uniunii în temeiul articolului 28 din TUE.

(5) Având în vedere că parteneriatele industriale structurate din interiorul UE joacă un rol esențial în consolidarea competitivității, a inovării și a rezilienței industriei de apărare a Uniunii prin promovarea cooperării transfrontaliere în interiorul Uniunii, ar trebui să fie facilitate transferurile de produse din domeniul apărării în cadrul unor astfel de parteneriate. Astfel de parteneriate, caracterizate prin stabilitatea lor în timp și prin obiective comune, contribuie la dezvoltarea unor capabilități de apărare sigure și interoperabile ale Uniunii, aliniindu-se la interesele strategice ale Uniunii. Pentru a facilita eficiența lor operațională și a asigura flexibilitatea lanțurilor de aprovizionare, este oportun să se introducă o licență generală de transfer pentru transferuri în cadrul unui parteneriat industrial structurat din interiorul UE sau să se permită statelor membre să excepteze astfel de transferuri de la obligația de autorizare prealabilă. Astfel de derogări ar trebui să se aplice de la caz la caz unor cazuri specifice de parteneriate industriale structurate din interiorul UE, cum ar fi un anumit consorțiu, o anumită întreprindere comună sau un anumit grup de întreprinderi, și nu ar trebui să fie utilizate ca o excludere generală aplicabilă tuturor entităților care încheie parteneriate industriale structurate în interiorul UE. Această abordare asigură că statele membre își păstrează vizibilitatea și supravegherea cu privire la entitățile care beneficiază de o astfel de derogare, permițându-le să verifice respectarea criteriilor prevăzute în Directiva 2009/43/CE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă.

(6) Peisajul de securitate care evoluează rapid necesită o flexibilitate suplimentară care să permită Comisiei și statelor membre să reacționeze într-un mod specific și agil. În plus, este oportun să se confere Comisiei, fie la cererea unui stat membru, fie din proprie inițiativă, competența de a adăuga noi cazuri în care statele membre ar avea posibilitatea de a introduce derogări de la obligația de autorizare prealabilă, permițând astfel o mai mare flexibilitate și un potențial de simplificare și accelerare a transferurilor în interiorul UE de produse din domeniul apărării.

(7) Pentru a asigura funcționarea eficace și eficientă a regimului de transfer în interiorul UE pentru produse din domeniul apărării, statele membre ar trebui să se asigure că toți furnizorii care doresc să transfere astfel de produse de pe teritoriile acestora pot utiliza licențe generale de transfer sau pot solicita licențe individuale sau globale de transfer. Condițiile prealabile impuse de statele membre ar trebui să se bazeze numai pe criterii cu relevanță directă pentru capacitatea furnizorilor de a respecta legislația în domeniul controlului transferurilor și al exporturilor. Criterii precum forma juridică sau statutul furnizorilor nu ar trebui să prevină ca anumite categorii de furnizori să utilizeze licențe generale de transfer sau să solicite licențe globale sau individuale de transfer.

([3]) Directiva 2009/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de simplificare a clauzelor și condițiilor de transfer al produselor din domeniul apărării în interiorul Comunității (JO L 146, 10.6.2009, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/43/oj).

(8) Este oportun să se introducă o licență generală de transfer pentru transferurile dintre furnizorii certificați și destinatarii certificați. Pentru a încuraja în continuare cooperarea dintre aceste întreprinderi și integrarea lor, o astfel de licență generală de transfer ar trebui să acopere mai multe produse din domeniul apărării decât licențele generale de transfer existente pentru transferurile către destinatari certificați. Întreprinderile certificate au demonstrat o capacitate puternică de a respecta normele privind controlul transferurilor și al exporturilor și au suportat, de asemenea, costuri importante pentru obținerea certificării. Acestora ar trebui să li se permită să beneficieze de posibilități simplificate și mai puțin împovărătoare de a efectua transferuri în interiorul UE. Ca urmare a introducerii unei astfel de licențe generale de transfer, articolul 9 din Directiva 2009/43/CE ar trebui să fie modificat pentru a ține seama de certificarea furnizorilor.

(9) Astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2009/43/CE, directiva respectivă nu aduce atingere libertății de decizie a statelor membre în ceea ce privește politicile în domeniul exportului de produse din domeniul apărării.

(10) Directiva 2009/43/CE prevede că statele membre pot introduce licențe generale de transfer, altele decât cele enumerate la articolul 5 alineatul (2) din directiva respectivă. Cu toate acestea, această posibilitate ar putea fi împiedicată de normele naționale care limitează flexibilitatea și capacitatea autorităților naționale competente de a profita pe deplin de instrumentele introduse prin Directiva 2009/43/CE. De exemplu, tipurile suplimentare de licențe generale de transfer ar putea viza transferurile necesare pentru punerea în aplicare a proiectelor finanțate prin programele industriale de apărare ale Uniunii, transferurile în interiorul grupului sau transferurile în caz de urgență ca urmare a unei crize. Printr-o utilizare mai mare a licențelor generale de transfer, statele membre ar contribui la buna funcționare și la integrarea în continuare a pieței europene a apărării în întreaga Uniune, inclusiv la accesul transfrontalier în interiorul UE la lanțurile de aprovizionare din domeniul apărării, în special pentru IMM-uri și întreprinderile cu capitalizare medie. Prin urmare, este oportun să se prevadă obligația statelor membre de a permite, în legislația lor națională, introducerea altor licențe generale de transfer decât cele enumerate la articolul 5 alineatul (2) din Directiva 2009/43/CE.

(11) Punerea în aplicare a programelor industriale de apărare ale Uniunii, cum ar fi Fondul european de apărare (FEA), este adesea împiedicată de întârzieri semnificative în transferul produselor din domeniul apărării, din cauza proceselor îndelungate și complexe de obținere a licențelor de transfer de către statele membre. În special IMM-urile sunt dezavantajate disproporționat de întârzierile respective, ceea ce înseamnă că suferă dezavantaje concurențiale față de participanții mai mari de pe piață. Aceste întârzieri au un impact negativ asupra eficienței și eficacității globale a programelor respective și pot submina capacitatea Uniunii și a statelor sale membre de a dezvolta și a achiziționa capabilitățile de apărare de care au nevoie în timp util și într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor. Prin urmare, este necesar să se introducă licențe generale de transfer pentru aceste programe. Domeniul de aplicare al respectivelor licențe generale de transfer ar trebui să se aplice tuturor transferurilor, corporale sau necorporale, pe care furnizorul trebuie să le efectueze pentru punerea în aplicare a proiectului și, pe cât posibil, de-a lungul întregului lanț de aprovizionare. Respectivele licențe generale de transfer ar trebui să vizeze produsele din domeniul apărării prevăzute în anexa la Directiva 2009/43/CE și ar trebui să se aplice numai transferurilor necesare pentru punerea în aplicare a unor proiecte specifice. Respectivele licențe generale de transfer ar trebui să acopere numai transferurile în interiorul UE de produse din domeniul apărării. În cazul în care o entitate stabilită într-o țară terță participă, de asemenea, la un proiect finanțat printr-un program industrial de apărare al Uniunii, controlul exporturilor către o astfel de entitate dintr-o țară terță nu ar trebui să fie influențat de dispozițiile directivei respective și ar trebui să facă în continuare obiectul politicii statelor membre privind controlul exporturilor. De asemenea, statele membre ar trebui, pe cât posibil, să prevadă că astfel de licențe s-ar putea aplica întregului ciclu de viață al produsului dezvoltat în cadrul unui anumit proiect, inclusiv fazelor de producție, întreținere și modernizare. Introducerea unor astfel de licențe generale de transfer ar reduce întârzierile, ar spori eficiența și ar facilita colaborarea dintre întreprinderile care participă la proiectele respective, sprijinind astfel dezvoltarea unei industrii de apărare puternice și competitive a Uniunii. Terminologia utilizată în acest context ar trebui înțeleasă ca fiind identică cu cea a unui model de acord de grant pentru programele de apărare ale Uniunii.

(12) În plus, ținând seama de evoluția tehnologică, este necesar să se adapteze cerințele privind informațiile care trebuie să fie transmise de furnizorii de produse din domeniul apărării, deoarece dispozițiile actuale s-ar putea dovedi împovărătoare în cazul transferurilor de software și tehnologie necorporale. Este oportun să se ofere furnizorilor flexibilitatea necesară, menținând în același timp responsabilitatea, transparența și controlul, pentru a facilita transferul eficient și eficace al produselor din domeniul apărării în interiorul Uniunii. Necesitatea modificării cerințelor respective pentru transferurile de software și tehnologie necorporale necesită o evaluare de la caz la caz. Prin urmare, statele membre ar trebui să se asigure că cerințele respective nu sunt disproporționate pentru furnizori. Cerințele respective ar trebui să fie proporționale cu obiectivele de control ale statelor membre și adaptate, după caz, pentru a monitoriza activitatea de transfer fără a impune obligații nejustificate furnizorilor.

(13) Pentru a facilita cooperarea dintre întreprinderi în cadrul Uniunii, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui delegată Comisiei în vederea modificării listei transferurilor care pot fi exceptate de la obligația de autorizare prealabilă, pentru a include cazurile în care transferurile sunt necesare pentru cooperarea în interiorul UE. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ([4]). În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

(14) În măsura în care prezenta directivă modifică Directiva 2009/43/CE, temeiul juridic adecvat în ceea ce privește modificările respective este articolul 114 din TFUE.

(15) Pentru a dezvolta capabilitățile și pregătirea militară necesare pentru a descuraja în mod credibil agresiunea armată și a consolida securitatea și autonomia strategică ale Uniunii, este necesară o creștere semnificativă a investițiilor europene pentru apărare. Pe baza previziunilor privind adoptarea treptată, investițiile în domeniul apărării ar putea ajunge la cel puțin 800 de miliarde EUR în următorii patru ani, incluzând cheltuielile în valoare de 150 de miliarde EUR finanțate de instrumentul „Acțiunea pentru securitatea Europei" (SAFE) instituit prin Regulamentul (UE) 2025/1106 al Consiliului ([5]). Respectivele investiții semnificative în domeniul apărării efectuate de statele membre implică achiziții publice substanțiale. Pentru a se asigura că creșterea cheltuielilor conduce, de asemenea, la creșterea capacităților, este oportun să se simplifice anumite dispoziții ale Directivei 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([6]), care reglementează achizițiile de lucrări, bunuri și servicii în domeniul apărării și achizițiile de lucrări, bunuri și servicii sensibile în domeniul securității, menținând în același timp o piață de apărare funcțională la nivelul Uniunii. Statelor membre ar trebui să li se ofere atât flexibilitatea de a-și reface rapid stocurile, cât și capacitatea de a face acest lucru într-un mod sustenabil, ceea ce se poate realiza cel mai bine prin exploatarea deplină a potențialului pieței interne. Prin simplificarea normelor privind achizițiile în domeniul apărării în Uniune, statele membre ar trebui să aibă flexibilitatea necesară pentru a răspunde nevoilor emergente în materie de securitate, promovând în același timp o piață europeană de apărare competitivă și integrată pentru a sprijini capabilitățile lor de apărare pe termen lung.

(16) Pentru a obține agilitatea necesară pentru a răspunde nevoilor emergente în materie de securitate, este necesar să se majoreze pragurile pentru contractele care intră sub incidența Directivei 2009/81/CE. Ajustarea respectivă ar permite statelor membre să își concentreze resursele asupra celor mai importante contracte și ar ușura sarcina administrativă a industriei pentru procedurile de achiziții mai mici, ceea ce ar contribui la reducerea complexității reglementărilor și a costurilor asociate contractelor respective, promovând, de asemenea, o participare mai mare a celor care intră pe piață, în special a întreprinderilor nou-înființate și a întreprinderilor în faza de extindere, la oportunități de achiziții mai mici și mai accesibile. Cu toate acestea, chiar și în cazul în care un contract nu atinge valorile-prag, principiile generale ale achizițiilor publice în temeiul dreptului Uniunii, inclusiv transparența, nediscriminarea și egalitatea de tratament, precum și proporționalitatea, rămân aplicabile.

(17) În plus, statelor membre ar trebui să li se acorde flexibilitatea de a beneficia de toate instrumentele disponibile legate de achizițiile publice. Pentru a crește numărul de modalități prin care autoritățile/entitățile contractante pot efectua achiziții publice, ar trebui adăugată posibilitatea de a utiliza procedura deschisă și sistemul dinamic de achiziții. Aceste două proceduri se bazează pe cele prevăzute în Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([7]). Este important ca autoritățile/entitățile contractante să utilizeze mai multe criterii de calitate-preț ori de câte ori este posibil atunci când utilizează un sistem dinamic de achiziții.

([4]) JO L 123, 12.5.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

([5]) Regulamentul (UE) 2025/1106 al Consiliului din 27 mai 2025 de instituire a Instrumentului „Acțiunea pentru securitatea Europei" (SAFE) prin consolidarea industriei europene de apărare (JO L, 2025/1106, 28.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj).

([6]) Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității și de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE (JO L 216, 20.8.2009, p. 76, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj).

([7]) Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj).

(18) Este necesar ca Uniunea să își mobilizeze de urgență capacitatea globală de inovare și să direcționeze investiții semnificative pentru a recâștiga teren, pentru a preveni dependența pe plan tehnologic. Directiva 2009/81/CE ar trebui, de asemenea, să fie adaptată pentru a sprijini mai bine achizițiile în domeniul inovării, pentru a se asigura că investițiile semnificative realizate de statele membre pentru a-și spori gradul de pregătire pentru apărare sunt adaptate exigențelor viitorului și generează beneficii pe termen lung. Prin facilitarea achizițiilor de soluții inovatoare în domeniul apărării, Uniunea ar putea încuraja dezvoltarea de tehnologii și capabilități de vârf, transformând în cele din urmă apărarea prin inovare disruptivă și sporind eficacitatea și reziliența sistemelor sale de apărare. Pentru a sprijini mai bine achizițiile de cercetare și dezvoltare și de soluții inovatoare, în Directiva 2009/81/CE ar trebui să fie introdusă o procedură modificată și mai flexibilă de parteneriat pentru inovare, bazată pe Directiva 2014/24/UE.

(19) Directiva 2009/81/CE prevede norme specifice aplicabile în situațiile de urgență generate de o criză, cum ar fi termenele mai scurte pentru primirea ofertelor și posibilitatea de a utiliza procedura de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare. În acest context, este important să se sublinieze caracterul dinamic al termenului „criză”, pentru a clarifica faptul că acesta include situațiile de urgență care decurg din evoluția situațiilor de criză prelungite, inclusiv evoluția situației geopolitice. Definiția unei crize în temeiul articolului 1 punctul 10 din Directiva 2009/81/CE recunoaște că o criză poate persista și evolua în timp, dincolo de evenimentul dăunător care a declanșat-o.

(20) Este necesară multiplicarea și îmbunătățirea investițiilor colaborative, de la cercetare la dezvoltarea de sisteme complexe, trecând de la comercializare la achiziții, în vederea creșterii suveranității tehnologice a Uniunii. Achizițiile comune efectuate de statele membre sunt esențiale pentru îmbunătățirea eficienței, a eficacității și a interoperabilității capabilităților de apărare, contribuind astfel la o apărare europeană mai puternică și mai unită. Pe baza Comunicării Comisiei din 2019 privind îndrumări pentru achizițiile publice cooperative în domeniul apărării și al securității ([8]), este necesar să se stabilească dispoziții referitoare la aderarea statelor membre la programe de cooperare bazate pe cercetare și dezvoltare după încheierea fazei de cercetare și dezvoltare pentru etapele ulterioare ale ciclului de viață. În plus, pentru a sprijini etapele ulterioare ale ciclului de viață al programelor de cercetare și dezvoltare în domeniul apărării finanțate de Uniune, este necesar să se clarifice faptul că statele membre pot beneficia de excludere pentru programele de cooperare bazate pe cercetare și dezvoltare în aceleași condiții și pentru proiectele finanțate în cadrul programelor de cercetare și dezvoltare în domeniul apărării, cum ar fi FEA. Acest lucru ar oferi securitatea juridică necesară și ar garanta că flexibilitatea permisă prin excludere va sprijini continuarea proiectelor FEA într-un cadru de cooperare chiar și după finalizarea fazei de cercetare și dezvoltare. De asemenea, ar clarifica faptul că statele membre care se alătură după etapa de cercetare și dezvoltare în calitate de participanți veritabili la programul de cooperare vor beneficia, de asemenea, de excludere.

(21) Pentru a sprijini în continuare achizițiile comune și pentru a asigura securitatea juridică, este necesar să se modifice Directiva 2009/81/CE pentru a stabili norme privind achizițiile care implică autorități/entități contractante din diferite state membre.

(22) Pentru a putea răspunde rapid și în mod coordonat provocărilor emergente în materie de securitate, autoritățile/entitățile contractante sunt în măsură să permită omologilor din alte state membre să adere la un acord-cadru pe perioada sa de valabilitate, chiar dacă acordul-cadru nu prevede o astfel de opțiune, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2025/2643 al Parlamentului European și al Consiliului ([9]). Acest lucru crește eficiența, previne duplicarea procedurilor și promovează cooperarea transfrontalieră, interoperabilitatea și economiile de scară.

([8]) Comunicarea Comisiei privind îndrumări pentru achizițiile publice cooperative în domeniul apărării și al securității (Directiva 2009/81/CE privind achizițiile publice în domeniul apărării și al securității) (JO C 157, 8.5.2019, p. 1).

([9]) Regulamentul (UE) 2025/2643 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2025 de stabilire a Programului privind industria europeană de apărare și a unui cadru de măsuri care să asigure disponibilitatea și aprovizionarea în timp util cu produse din domeniul apărării („Regulamentul EDIP”) (JO L, 2025/2643, 29.12.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/2643/oj).

(23) Pentru a oferi statelor membre o mai mare previzibilitate și stabilitate în planificarea achizițiilor în domeniul apărării, este necesar să se modifice normele care reglementează acordurile-cadru. Pentru a reflecta particularitățile sectorului apărării, este necesar să se prelungească durata maximă posibilă a acordurilor-cadru la 10 ani, permițând statelor membre să stabilească parteneriate pe termen mai lung cu industria și să își planifice nevoile în materie de achiziții în domeniul apărării cu mai multă certitudine, asigurându-se, în același timp, că normele Uniunii privind achizițiile în domeniul apărării rămân flexibile și adaptate la nevoile specifice ale sectorului apărării.

(24) Directiva 2009/81/CE ar trebui, de asemenea, să reflecte jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene și să se alinieze la dispozițiile Directivei 2014/24/UE privind modificarea contractelor. În special, normele privind modificarea acordului-cadru ar trebui să se aplice în același mod în Directiva 2009/81/CE și în Directiva 2014/24/UE.

(25) Atunci când este posibil, autoritățile/entitățile contractante ar trebui să structureze acordurile-cadru, sistemele dinamice de achiziții și parteneriatele de inovare într-un mod care să faciliteze participarea IMM-urilor, inclusiv prin utilizarea loturilor, a criteriilor de selecție proporționale și a specificațiilor tehnice nediscriminatorii, cum ar fi accesul furnizorilor de tehnologie cu dublă utilizare și al întreprinderilor care își desfășoară activitatea atât în sectorul civil, cât și în cel al apărării, incluzând companiile locale inovatoare și operatorii din state membre mai mici cu industrii în curs de dezvoltare.

(26) Pentru a reduce sarcina administrativă a statelor membre, unele obligații de raportare statistică legate de achizițiile în domeniul apărării ar trebui să fie suspendate temporar pentru a le permite autorităților naționale să se concentreze pe punerea în aplicare a politicilor lor de apărare și pe utilizarea eficientă a resurselor lor, totodată fără a pune în pericol transparența și responsabilitatea.

(27) În măsura în care prezenta directivă modifică Directiva 2009/81/CE, temeiul juridic adecvat în ceea ce privește modificările respective este articolul 53 alineatul (1), articolul 62 și articolul 114 din TFUE.

(28) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume simplificarea normelor aplicabile transferului în interiorul UE de produse din domeniul apărării și achizițiilor de lucrări, de bunuri și de servicii în domeniile apărării și securității pentru a asigura buna funcționare a pieței interne, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, având în vedere caracterul transfrontalier al transferurilor și al achizițiilor din domeniul apărării, dar pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.

(29) Prin urmare, Directivele 2009/43/CE și 2009/81/CE ar trebui să fie modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificarea Directivei 2009/43/CE

Directiva 2009/43/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3, se adaugă următoarele puncte:

„8. «criză» înseamnă criză în sensul definiției de la articolul 1 punctul 10 din Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*);

9. «parteneriat industrial structurat din interiorul UE» înseamnă un acord de colaborare stabil și durabil între două sau mai multe entități stabilite în state membre diferite, în cadrul căruia respectivele entități fac parte dintr-un grup de întreprinderi, un consorțiu, o asociere în participație sau altă entitate structurată în mod similar și sunt angajate în proiectarea, dezvoltarea, producția, asamblarea, furnizarea, comercializarea sau sprijinirea pe parcursul ciclului de viață în comun a unui produs din domeniul apărării.

(*) Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității și de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE (JO L 216, 20.8.2009, p. 76, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj)."

2. La articolul 4, alineatele (2), (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) În pofida alineatului (1), statele membre pot excepta transferurile de produse din domeniul apărării de la obligația autorizării prealabile prevăzută la respectivul alineat, în unul sau mai multe dintre următoarele cazuri:

(a) furnizorul sau destinatarul este un organism guvernamental sau face parte din forțele armate;

(aa) destinatarul este o instituție sau un organ al Uniunii sau Agenția Europeană de Apărare;

(b) furnizările sunt efectuate de Uniune, NATO, IAEA sau de alte organizații interguvernamentale pentru îndeplinirea sarcinilor lor;

(ba) destinatarul și furnizorul sunt întreprinderi autorizate în conformitate cu articolul 9;

(c) transferul este necesar pentru punerea în aplicare a unui program de cooperare între statele membre privind armamentul, care să includă proiecte în cadrul cooperării structurate permanente (PESCO), structuri pentru programe europene de armament (SEAP) și proiecte europene de interes comun în domeniul apărării (EDPCI);

(ca) transferul este necesar pentru punerea în aplicare a unui proiect finanțat în cadrul unui program industrial de apărare al Uniunii;

(cb) transferul are loc în cadrul unui parteneriat industrial structurat din interiorul UE;

(cc) transferul are loc în regim de urgență ca urmare a unei crize;

(cd) transferul vizează furnizarea de ajutor și asistență în temeiul articolului 42 alineatul (7) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE);

(d) transferul are legătură cu ajutoarele umanitare trimise în cazul unui dezastru sau ia forma unei donații într-o situație de urgență;

(da) transferul are legătură cu asistența militară și de apărare care rezultă din acțiunile Uniunii în temeiul articolului 28 din TUE, în cazul în care Consiliul decide în unanimitate, în temeiul articolului 41 alineatul (2) din TUE;

(e) transferul este necesar pentru sau după reparare, întreținere, expunere sau demonstrație.

(3) Comisia este împuternicită să adopte, la cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă, acte delegate de completare a prezentei directive în conformitate cu articolul 13a în ceea ce privește modificarea alineatului (2) de la prezentul articol, pentru a include oricare dintre următoarele cazuri suplimentare:

(a) transferul are loc în condiții care nu afectează politica publică sau securitatea publică;

(b) obligația de autorizare prealabilă a devenit incompatibilă cu angajamentele internaționale ale statelor membre asumate ulterior adoptării prezentei directive;

(c) transferul este necesar pentru cooperarea interguvernamentală, astfel cum se menționează la articolul 1 alineatul (4);

(d) transferul este necesar pentru cooperarea în interiorul UE.

(4) Statele membre se asigură că furnizorii care doresc să transfere produse din domeniul apărării de pe teritoriile acestora pot utiliza licențe generale de transfer sau pot solicita licențe individuale sau globale de transfer, în conformitate cu articolele 5, 6 și 7. Fără a aduce atingere articolului 8, nu se impun condiții prealabile care ar avea ca efect împiedicarea furnizorilor să utilizeze licențele generale de transfer sau să solicite licențe globale sau individuale de transfer, pe baza unor criterii care nu sunt legate de capacitatea lor de a-și îndeplini obligațiile în domeniul transferului și al controlului exporturilor.”

3. Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) se introduce următoarea literă:

„(ba) destinatarul și furnizorul sunt întreprinderi autorizate în conformitate cu articolul 9;”;

(ii) se adaugă următoarele litere:

„(e) publicarea este prevăzută la articolul 5a;

(f) publicarea este prevăzută la articolul 5b.”;

(iii) se adaugă următorul paragraf:

„Licența generală de transfer menționată la primul paragraf litera (ba) se aplică cel puțin produselor din domeniul apărării care fac obiectul licenței generale de transfer menționate la primul paragraf litera (b).”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(2a) Statele membre prevăd în legislația lor posibilitatea de a introduce alte licențe generale de transfer decât cele menționate la articolul 5 alineatul (2).”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre care participă la un program de cooperare interguvernamentală, cum ar fi proiectele PESCO și programele SEAP și EDPCI, cu privire la dezvoltarea, fabricarea și utilizarea unuia sau a mai multor produse din domeniul apărării pot publica o licență generală de transfer pentru astfel de transferuri către alte state membre participante la program, după cum este necesar pentru funcționarea programului respectiv.”

4. Se introduc următoarele articole:

„*Articolul 5a*

Licențe pentru transferuri necesare pentru punerea în aplicare a proiectelor finanțate în cadrul programelor industriale de apărare ale Uniunii

(1) Statele membre publică licențele generale de transfer care acoperă toate transferurile necesare pentru punerea în aplicare a proiectelor finanțate în cadrul unui program industrial de apărare al Uniunii. Licențele respective acoperă produsele din domeniul apărării prevăzute în anexă și se aplică numai transferurilor necesare pentru punerea în aplicare a unor proiecte specifice.

(2) Statele membre pot să prevadă ca sistemul de acordare a licențelor menționat la alineatul (1) să se aplice și fazelor ulterioare ale ciclului de viață al proiectelor care au loc după etapele finanțate în cadrul unui program industrial de apărare al Uniunii.

(3) Statele membre nu solicită niciun angajament suplimentar, cum ar fi certificate legate de utilizarea finală sau limitarea exportului de produse din domeniul apărării, în cazul în care un acord de finanțare sau un contract încheiat în cadrul unui program industrial de apărare al Uniunii conține un angajament conform căruia produsele din domeniul apărării legate de punerea în aplicare a unui anumit proiect sau care rezultă din acesta nu vor fi partajate fără autorizare cu alte entități decât participanții la acordul de finanțare sau a părților la contractul în cauză, a autorității de finanțare sau a autorității contractante ori, după caz, a Comisiei, atunci când aceasta nu este autoritatea de finanțare sau autoritatea contractantă, și a Curții de Conturi, astfel cum se menționează la alineatul (4).

(4) Acordul sau contractul de finanțare poate defini modalitățile în care produsele din domeniul apărării legate de punerea în aplicare a unui anumit proiect pot fi transferate Curții de Conturi atunci când participanții, autoritățile de finanțare sau autoritățile contractante ori, după caz, Comisia, în cazul în care aceasta nu este autoritatea de finanțare sau autoritatea contractantă, au obligația legală de a face acest lucru.

Articolul 5b

Licențele pentru transferuri care au loc în cadrul unui parteneriat industrial structurat din interiorul UE

(1) Statele membre publică licențele generale de transfer pentru transferurile care au loc în cadrul unui parteneriat industrial structurat din interiorul UE.

(2) Licențele menționate la alineatul (1) se aplică, de asemenea, transferurilor de software și tehnologie necorporale.”

5. La articolul 8, se introduce următorul alineat:

„(3a) Statele membre asigură proporționalitatea în aplicarea dispozițiilor prezentului articol privind transferurile de software și tehnologie necorporale și, în special în ceea ce privește alineatul (3) literele (b) și (c), evită obligațiile de raportare disproporționate pentru furnizori.”

6. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre desemnează autorități competente care să efectueze certificarea întreprinderilor stabilite pe teritoriul lor care primesc sau furnizează produse din domeniul apărării în temeiul licențelor de transfer publicate de statele membre în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) literele (b) și (ba).”;

(b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Certificarea stabilește credibilitatea întreprinderii, în special în ceea ce privește capacitatea acesteia de a respecta legislația Uniunii și legislația națională privind controlul transferurilor și al exporturilor, în special în raport cu măsurile de diligență necesară care evaluează riscurile legate de exportul de produse și cu limitările exporturilor de produse din domeniul apărării primite în temeiul unei licențe de transfer dintr-un alt stat membru. Credibilitatea se evaluează în conformitate cu următoarele criterii:";

(ii) literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) experiență dovedită în domeniul transferurilor în domeniul apărării și al activităților de export în domeniul apărării, ținând seama în special de antecedentele întreprinderii în ceea ce privește respectarea controalelor aplicabile ale transferurilor și exporturilor, inclusiv a restricțiilor la export, de orice hotărâre judecătorească în această privință, de orice autorizație de a produce sau de a comercializa produse din domeniul apărării și de angajarea de personal de conducere cu experiență;

(b) activitatea industrială relevantă în domeniul produselor din domeniul apărării în cadrul Uniunii;";

(iii) litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) o descriere, contrasemnată de membrul organului executiv de conducere menționat la litera (c), a programului intern de asigurare a conformității sau a sistemului de gestionare a transferurilor și a exporturilor, aplicat în cadrul întreprinderii. Această descriere oferă detalii cu privire la:

(i) resursele organizaționale, umane și tehnice alocate pentru gestionarea transferurilor și a exporturilor;

(ii) lanțul de responsabilitate din cadrul întreprinderii;

(iii) proceduri de audit intern și de raportare și măsuri corective;

(iv) sensibilizare și formarea personalului;

(v) măsuri de securitate fizică și tehnică și de securitate a informațiilor;

(vi) ținerea registrelor și trasabilitatea transferurilor și a exporturilor; și

(vii) procesul și procedurile de verificare a tranzacțiilor.";

(c) la alineatul (3), literele (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) denumirea și adresa întreprinderii;

(c) o declarație privind îndeplinirea de către întreprindere a criteriilor menționate la alineatul (2); și";

(d) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Autoritățile competente monitorizează respectarea de către întreprindere a criteriilor menționate la alineatul (2) cel puțin o dată la trei ani și a oricărei condiții anexate certificatelor menționate la alineatul (4). Întreprinderile notifică fără întârziere autorităților competente modificările aduse organizării lor interne sau activităților lor industriale sau comerciale legate de produsele din domeniul apărării. În astfel de cazuri, autoritățile competente pot evalua dacă o întreprindere îndeplinește în continuare criteriile menționate la alineatul (2).";

(e) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Statele membre publică și actualizează cu regularitate o listă a furnizorilor și a destinatarilor autorizați și informează Comisia, Parlamentul European și celelalte state membre cu privire la acest lucru.

Comisia pune la dispoziția publicului pe site-ul său web un registru central al furnizorilor și destinatarilor autorizați de către statele membre."

7. Articolul 17 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 17*

Revizuirea și raportarea

Până la 1 ianuarie 2031, Comisia revizuiește punerea în aplicare a prezentei directive în contextul îmbunătățirii capacității de apărare a Europei până în 2030, astfel cum au solicitat Parlamentul European și Consiliul European în martie 2025, și prezintă un raport în acest sens Parlamentului European și Consiliului. Comisia evaluează în special dacă și în ce măsură au fost atinse obiectivele prezentei directive, având în vedere, printre altele, funcționarea pieței interne și obiectivul de îmbunătățire a pregătirii Europei pentru apărare până în 2030. În raportul său, Comisia revizuiește, printre altele, aplicarea articolelor 5, 5a, 9-12 și 15 și evaluează modul în care prezenta directivă a consolidat aprovizionarea cu produse europene de apărare și securitate, având în vedere, printre altele, succesul accelerării generale a acesteia și situația IMM-urilor și a întreprinderilor cu capitalizare medie. Dacă este cazul, raportul este însoțit de o propunere legislativă."

Articolul 2

Modificarea Directivei 2009/81/CE

Directiva 2009/81/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) punctele 15 și 16 se înlocuiesc cu următorul text:

„15. «candidat» înseamnă un operator economic care a solicitat o invitație de participare sau a fost invitat să participe la o procedură restrânsă sau de negociere, la un dialog competitiv sau la un parteneriat pentru inovare;

16. «ofertant» înseamnă un operator economic care a depus o ofertă;";

(b) se introduc următoarele puncte:

„17a. «activități de achiziție centralizate» înseamnă activități desfășurate în una din următoarele forme:

(a) achiziționarea de bunuri și/sau servicii destinate autorităților/entităților contractante;

(b) atribuirea de contracte sau încheierea de acorduri-cadru de achiziții de lucrări, de bunuri sau de servicii destinate autorităților/entităților contractante;

17b. «activități de achiziție auxiliare» înseamnă activități care constau în furnizarea unui sprijin pentru activitățile de achiziție, în special în formele următoare:

(a) infrastructura tehnică care să le permită autorităților/entităților contractante să atribuie contracte sau să încheie acorduri-cadru de achiziții de lucrări, de bunuri sau de servicii;

(b) consiliere cu privire la derularea sau conceperea procedurilor de achiziții publice;

(c) pregătirea și administrarea procedurilor de achiziții în numele și pe seama autorității/entității contractante în cauză;";

(c) punctul 18 se înlocuiește cu următorul text:

„18. «organism central de achiziție» înseamnă o autoritate/entitate contractantă sau un organism european public care oferă activități de achiziție centralizate și, eventual, activități de achiziție auxiliare;";

(d) se introduce următorul punct:

„18a. «procedură deschisă» înseamnă o procedură în care orice operator economic interesat poate prezenta o ofertă ca răspuns la o invitație la o procedură concurențială de ofertare;";

(e) se introduce următorul punct:

„21a. «sistem dinamic de achiziție» înseamnă un proces în întregime electronic de realizare a achizițiilor de uz curent, ale căror caracteristici disponibile în general pe piață îndeplinesc cerințele autorității/entității contractante;";

(f) se adaugă următorul punct:

„29. «întreținere» înseamnă toate acțiunile întreprinse pentru a asigura gradul de pregătire și capabilitatea operațională a unui echipament militar sau sensibil, în special pentru a păstra echipamentul în condiții specificate sau pentru a-l readuce la condițiile specificate până la sfârșitul utilizării sale, inclusiv pregătirea pentru misiuni, longevitatea și modernizarea, personalizarea și specializarea, inspecția, revizia generală, testarea, întreținerea, modificările, clasificarea în ceea ce privește buna funcționare, repararea, recuperarea, reconstruirea, regenerarea, salvarea și canibalizarea."

2. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) la litera (a), „432 000 EUR" se înlocuiește cu „2 000 000 EUR";

(b) la litera (b), „5 404 000 EUR" se înlocuiește cu „10 000 000 EUR".

3. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Metode de calculare a valorii estimate a achizițiilor";

(b) alineatul (5) se modifică după cum urmează:

(i) la litera (a), „80 000 EUR" se înlocuiește cu „360 000 EUR", iar „1 000 000 EUR" se înlocuiește cu „1 800 000 EUR";

(ii) la litera (b), „80 000 EUR" se înlocuiește cu „360 000 EUR";

(c) alineatul (9) se înlocuiește cu următorul text:

„(9) În cazul acordurilor-cadru și al sistemelor dinamice de achiziții, valoarea estimată care trebuie luată în considerare este valoarea maximă estimată, fără TVA, a tuturor contractelor avute în vedere în decursul perioadei totale de aplicare a acordului-cadru sau a sistemului dinamic de achiziții.";

(d) se adaugă următorul alineat:

„(10) În cazul parteneriatelor pentru inovare, valoarea care trebuie luată în considerare este valoarea maximă estimată, fără TVA, a activităților de cercetare și dezvoltare care urmează să aibă loc pe durata tuturor etapelor parteneriatului avut în vedere, precum și a bunurilor, serviciilor sau lucrărilor care urmează să fie dezvoltate și achiziționate la sfârșitul parteneriatului respectiv.”

4. Articolul 10 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 10*

Contracte și acorduri-cadru atribuite de organismele centrale de achiziție

(1) Statele membre pot prevedea posibilitatea autorităților/entităților contractante de a achiziționa lucrări, bunuri și/sau servicii prin intermediul organismelor centrale de achiziție.

De asemenea, statele membre pot prevedea posibilitatea ca autoritățile/entitățile contractante să achiziționeze lucrări, bunuri și servicii prin utilizarea contractelor atribuite de către un organism central de achiziție, prin utilizarea sistemelor dinamice de achiziții administrate de către un organism central de achiziție sau, în măsura prevăzută la articolul 29 alineatul (2) al doilea paragraf, utilizând un acord-cadru încheiat de către un organism central de achiziție care oferă activități de achiziție centralizate. În cazul în care un sistem dinamic de achiziții care este administrat de către un organism central de achiziție poate fi utilizat de alte autorități/entități contractante, acest lucru se menționează în invitația la procedura concurențială de ofertare care instituie sistemul dinamic de achiziții respectiv.

În ceea ce privește primul și al doilea paragraf, statele membre pot dispune ca anumite achiziții să se realizeze recurgând la organisme centrale de achiziție sau la unul sau mai multe organisme centrale de achiziție.

(2) Se consideră că autoritățile/entitățile contractante care achiziționează lucrări, bunuri și/sau servicii prin intermediul unui organism central de achiziție au respectat dispozițiile prezentei directive în măsura în care:

(a) organismul central de achiziție le-a respectat; sau

(b) atunci când organismul central de achiziție nu este o autoritate/entitate contractantă, normele de atribuire a contractelor pe care acesta le aplică respectă prezenta directivă, iar contractele atribuite pot fi supuse unor căi de atac efective, comparabile cu cele prevăzute în titlul IV.

În plus, se consideră că o autoritate/entitate contractantă și-a îndeplinit, de asemenea, obligațiile care îi revin în temeiul prezentei directive atunci când achiziționează lucrări, bunuri sau servicii prin utilizarea contractelor atribuite de organismul central de achiziție, prin utilizarea sistemelor dinamice de achiziții administrate de organismul central de achiziție sau, în măsura prevăzută la articolul 29 alineatul (2) al doilea paragraf, utilizând un acord-cadru încheiat de organismul central de achiziție.

Cu toate acestea, autoritatea/entitatea contractantă în cauză este responsabilă de îndeplinirea obligațiilor prevăzute în prezenta directivă în ceea ce privește părțile pe care le realizează ea însăși, în special:

(a) atribuirea unui contract în cadrul unui sistem dinamic de achiziții, care este administrat de către un organism central de achiziție;

(b) efectuarea unei reluări a competiției în cadrul unui acord-cadru care a fost încheiat de către un organism central de achiziție;

(c) stabilirea, în conformitate cu articolul 29 alineatul (4), a operatorilor economici, parte la acordul-cadru, care îndeplinesc o anumită sarcină în cadrul unui acord-cadru care a fost încheiat de către un organism central de achiziție.

(3) Autoritățile/entitățile contractante pot atribui, fără aplicarea procedurilor prevăzute în prezenta directivă, un contract de prestare de servicii pentru furnizarea de activități de achiziție centralizate unui organism central de achiziție.

Astfel de contracte de prestare de servicii pot include, de asemenea, furnizarea de activități de achiziție auxiliare."

5. Se introduc următoarele articole:

„*Articolul 10a*

Achiziții care implică autorități/entități contractante din state membre diferite

(1) Autoritățile/entitățile contractante din state membre diferite pot acționa în comun pentru atribuirea contractelor în conformitate cu prezentul articol.

Autoritățile/entitățile contractante nu folosesc dispozițiile prezentului articol în scopul evitării aplicării dispozițiilor obligatorii de drept public conforme cu dreptul Uniunii care li se aplică în statul lor membru.

(2) Un stat membru nu interzice autorităților/entităților sale contractante să utilizeze activitățile de achiziție centralizate oferite de organismele centrale de achiziție situate într-un alt stat membru sau să ofere activități de achiziție centralizate autorităților/entităților contractante situate într-un alt stat membru.

În ceea ce privește activitățile de achiziție centralizate oferite de un organism central de achiziție situat în alt stat membru decât cel al autorității/entității contractante, statele membre pot să precizeze că autoritățile/entitățile lor contractante pot utiliza doar activitățile de achiziție centralizate definite la litera (a) sau (b) de la articolul 1 punctul 17a.

(3) Prestarea activităților de achiziție centralizate de către un organism central de achiziție situat într-un alt stat membru se efectuează în conformitate cu dispozițiile de drept intern ale statului membru în care este situat organismul central de achiziție. Acest lucru nu se aplică organismelor publice europene.

Dispozițiile de drept intern ale statului membru în care se află organismul central de achiziție se aplică, de asemenea:

(a) atribuirii unui contract în cadrul unui sistem dinamic de achiziții;

(b) efectuării unei reluări a competiției în cadrul unui acord-cadru; și

(c) stabilirii operatorului economic dintre părțile la acordul-cadru căruia îi revine îndeplinirea unei anumite sarcini în cazul unui acord-cadru cu mai mulți operatori economici fără reluarea competiției.

(4) Mai multe autorități/entități contractante din state membre diferite pot, în comun, să atribuie un contract, să încheie un acord-cadru sau să administreze un sistem dinamic de achiziții. De asemenea, acestea pot, în limitele stabilite la articolul 29 alineatul (2) al doilea paragraf, să atribuie contracte pe baza acordului-cadru sau a sistemului dinamic de achiziții.

Cu excepția cazului în care elementele necesare au fost reglementate printr-un acord internațional încheiat între statele membre în cauză, autoritățile/entitățile contractante participante încheie un acord care stabilește:

(a) responsabilitățile părților și dispozițiile relevante de drept intern aplicabile;

(b) organizarea internă a procedurii de achiziție, inclusiv gestionarea procedurii, distribuția lucrărilor, bunurilor sau serviciilor care urmează să fie achiziționate și încheierea contractelor.

Se consideră că o autoritate/entitate contractantă și-a îndeplinit obligațiile în temeiul prezentei directive în cazul în care achiziționează lucrări, bunuri sau servicii de la o autoritate/entitate contractantă care este responsabilă de procedura de achiziție. În momentul stabilirii responsabilităților și a dreptului intern aplicabil astfel cum se menționează la litera (a) de la al doilea paragraf, autoritățile/entitățile contractante participante pot aloca responsabilități specifice între ele și pot stabili dispozițiile aplicabile din dreptul intern al oricăruia dintre statele lor membre. Alocarea responsabilităților și dreptul intern aplicabil se menționează în documentele achiziției pentru contractele atribuite în comun.

(5) În cazul în care mai multe autorități/entități contractante din state membre diferite au instituit o entitate comună înființată în temeiul dreptului Uniunii, autoritățile/entitățile contractante participante convin, printr-o decizie a organismului competent al entității comune, asupra aplicării normelor în materie de achiziții ale unuia dintre următoarele state membre:

(a) dispozițiile de drept intern ale statului membru în care entitatea comună își are sediul social;

(b) dispozițiile de drept intern ale statului membru în care entitatea comună își desfășoară activitățile.

Acordul menționat la primul paragraf se poate aplica pe o perioadă nedeterminată, atunci când este integrat în actul constitutiv al entității comune, sau poate fi limitat la o anumită perioadă, la anumite tipuri de contracte sau la una sau mai multe atribuiri de contracte individuale.

Articolul 10b

Achiziții comune ocazionale

(1) Două sau mai multe autorități/entități contractante pot conveni să efectueze anumite achiziții specifice în comun.

(2) În cazul în care o procedură de achiziție este efectuată în întregime în comun, în numele și pe seama tuturor autorităților/entităților contractante în cauză, acestea răspund solidar pentru îndeplinirea obligațiilor care le revin în temeiul prezentei directive. Acest lucru este valabil, de asemenea, în cazurile în care o autoritate/entitate contractantă gestionează procedura, acționând în nume propriu și în numele celorlalte autorități/entități contractante în cauză.

În cazul în care o procedură de achiziție nu este efectuată în întregime în numele și pe seama autorităților/entităților contractante în cauză, acestea răspund solidar numai cu privire la părțile efectuate în comun. Fiecare autoritate/entitate contractantă este unica responsabilă de îndeplinirea obligațiilor sale în temeiul prezentei directive, în ceea ce privește părțile pe care le realizează, în nume propriu și pe seama sa.”

6. La articolul 13, literele (c) și (d) se înlocuiesc cu următorul text:

„(c) contractelor atribuite în cadrul unui program de cooperare bazat pe cercetare și dezvoltare, desfășurat în comun de cel puțin două state membre și având drept obiectiv elaborarea unui produs nou sau a unei modernizări care să conducă la modificări substanțiale sau la îmbunătățiri substanțiale ale unui produs existent și, dacă este cazul, fazelor ulterioare pentru întreaga durată sau anumite părți ale ciclului de viață al acestui produs.

În cazul în care un stat membru devine membru cu drepturi depline al unui program de cooperare după finalizarea etapei de cercetare și dezvoltare a programului respectiv, pentru etapele ulterioare ale ciclului de viață al produsului, prezentul articol se aplică statului membru care aderă. Un proiect de cercetare și dezvoltare gestionat de instituții sau organe ale Uniunii, pus în aplicare în conformitate cu normele Uniunii și finanțat din bugetul Uniunii constituie un program de cooperare desfășurat în comun de cel puțin două state membre și poate fi continuat pentru etapele ulterioare fazei de cercetare și dezvoltare, caz în care contractele atribuite în cadrul programului de monitorizare pot fi, de asemenea, excluse în temeiul prezentului articol;

(d) contractelor atribuite într-o țară terță, inclusiv în scopuri civile, desfășurate pe durata mobilizării sau a formării forțelor în afara teritoriului Uniunii, în cazul în care necesitățile operaționale impun încheierea acestor contracte cu operatori economici situați în zona de operațiuni;”.

7. La articolul 25, al doilea și al treilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„Autoritățile/entitățile contractante pot opta pentru atribuirea contractelor printr-o procedură deschisă, o procedură restrânsă sau printr-o procedură de negociere cu publicarea unui anunț de participare.

În situațiile prevăzute la articolul 27 sau la articolul 27a, acestea pot atribui contractele prin dialog competitiv sau printr-un parteneriat pentru inovare.”

8. La articolul 27, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul unor contracte deosebit de complexe, statele membre pot prevedea posibilitatea ca autoritățile/entitățile contractante, în măsura în care consideră că recurgerea la procedura deschisă, la procedura restrânsă sau la procedura de negociere cu publicarea unui anunț de participare nu permite atribuirea contractului, respectivele autorități/entități contractante să poată recurge la dialogul competitiv în conformitate cu prezentul articol.

Atribuirea contractului se face exclusiv pe baza criteriului de atribuire ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic.”

9. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 27a*

Parteneriatul pentru inovare

(1) Orice operator economic poate depune o cerere de participare la un parteneriat pentru inovare în urma unui anunț de participare, furnizând informațiile pentru selecția calitativă solicitate de autoritatea/entitatea contractantă.

În documentele achiziției, autoritatea/entitatea contractantă identifică necesitatea unui produs inovator, a unui serviciu inovator sau a unor lucrări inovatoare care nu poate fi satisfăcută prin achiziționarea produselor, serviciilor sau lucrărilor deja disponibile pe piață. Aceasta indică elementele descrierii care reprezintă cerințele minime pe care trebuie să le îndeplinească toate ofertele. Informațiile furnizate trebuie să fie suficient de precise pentru a le permite operatorilor economici să identifice natura și sfera de aplicare a soluției necesare și să decidă dacă depun sau nu o cerere de participare la procedură.

Autoritatea/entitatea contractantă poate decide să instituie parteneriatul pentru inovare cu unul sau mai mulți parteneri care derulează activități de cercetare și dezvoltare separate.

Termenul minim de primire a cererilor de participare este de 30 de zile de la data trimiterii anunțului de participare. Autoritatea/entitatea contractantă evaluează informațiile furnizate de operatorii economici și invită candidații corespunzători să participe la procedură. Autoritățile/entitățile contractante pot limita numărul candidaților corespunzători care urmează să fie invitați să participe la procedură. Contractele se atribuie exclusiv pe baza criteriului celui mai bun raport preț-calitate, în conformitate cu articolul 47.

(2) Parteneriatul pentru inovare are ca scop dezvoltarea unui produs inovator, a unui serviciu inovator sau a unor lucrări inovatoare, precum și achiziția ulterioară a produselor, serviciilor sau lucrărilor care rezultă, cu condiția ca acestea să corespundă nivelurilor de performanță și costurilor maxime convenite între autoritățile/entitățile contractante și participanți.

Parteneriatul pentru inovare se structurează în faze succesive, urmând succesiunea etapelor din procesul de cercetare și de inovare, care poate include fabricarea produselor, prestarea serviciilor sau finalizarea lucrărilor. Parteneriatul pentru inovare stabilește obiective intermediare care trebuie să fie atinse de către parteneri și plata remunerației în tranșe adecvate.

Pe baza obiectivelor respective, autoritatea/entitatea contractantă poate hotărî după fiecare fază să înceteze parteneriatul pentru inovare sau, în cazul unui parteneriat pentru inovare încheiat cu mai mulți parteneri, să reducă numărul de parteneri prin rezilierea anumitor contracte, cu condiția ca autoritatea/entitatea contractantă să fi menționat în documentele achiziției posibilitățile respective, precum și condițiile în care poate face uz de ele.

(3) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul articol, autoritățile/entitățile contractante negociază cu ofertanții ofertele inițiale și toate ofertele ulterioare depuse de aceștia, cu excepția ofertei finale, în vederea îmbunătățirii conținutului acestora.

Cerințele minime și criteriile de atribuire nu fac obiectul negocierilor.

(4) În cursul negocierilor, autoritățile/entitățile contractante asigură respectarea egalității de tratament pentru toți ofertanții și a concurenței loiale între aceștia. În acest scop, autoritățile/entitățile contractante nu furnizează, în mod discriminatoriu, informații care îi pot avantaja pe anumiți ofertanți în raport cu ceilalți. Acestea informează în scris toți ofertanții ale căror oferte nu au fost eliminate în temeiul alineatului (5) în legătură cu orice modificări ale specificațiilor tehnice sau ale altor documente ale achiziției. În urma modificărilor respective, autoritățile/entitățile contractante asigură suficient timp pentru ca ofertanții să modifice și să retrimită ofertele modificate, după caz.

În conformitate cu articolul 6, autoritățile/entitățile contractante nu dezvăluie celorlalți participanți informații confidențiale comunicate de un candidat sau de un ofertant care participă la negocieri, fără acordul acestuia. Un astfel de acord nu poate lua forma unei renunțări generale, ci trebuie să fie exprimat cu referire la comunicarea preconizată a informațiilor specifice.

(5) Negocierile din cadrul procedurilor privind parteneriatele pentru inovare se pot desfășura în etape succesive, în scopul reducerii numărului de oferte care urmează să fie negociate prin aplicarea criteriilor de atribuire menționate în anunțul de participare, în invitația pentru confirmarea interesului sau în documentele achiziției. În anunțul de participare, în invitația pentru confirmarea interesului sau în documentele achiziției, autoritatea/entitatea contractantă indică dacă va recurge la opțiunea respectivă. Înainte de încheierea unei faze în curs, autoritatea/entitatea contractantă poate specifica criteriile de atribuire și costurile maxime care trebuie să fie utilizate pentru selectarea ofertelor care participă la etapa următoare. Respectivele criterii de atribuire și costurile maxime trebuie să fie proporționale cu rezultatele preconizate ale fazei în curs și cu obiectivele parteneriatului pentru inovare. În cazul în care un ofertant eliminat într-o etapă anterioară devine eligibil pentru etapa următoare ca urmare a respectivelor criterii de atribuire și a costurilor maxime, ofertantul respectiv este invitat să participe la etapa următoare.

(6) La selectarea candidaților, autoritățile/entitățile contractante aplică în special criteriile legate de capacitatea candidaților în domeniul cercetării și dezvoltării, al elaborării de soluții inovatoare și al punerii în aplicare a acestora.

Numai operatorii economici invitați de autoritatea/entitatea contractantă după evaluarea informațiilor solicitate pot prezenta proiecte de cercetare și inovare având ca obiectiv satisfacerea necesităților identificate de autoritatea/entitatea contractantă care nu pot fi acoperite de soluțiile existente.

În cadrul documentelor achiziției, autoritatea/entitatea contractantă definește mecanismele aplicabile drepturilor de proprietate intelectuală. În cazul unui parteneriat pentru inovare cu mai mulți parteneri, autoritatea/entitatea contractantă, în conformitate cu articolul 6, nu dezvăluie celorlalți parteneri soluțiile propuse sau alte informații confidențiale comunicate de un partener în cadrul parteneriatului fără acordul partenerului respectiv. Un astfel de acord nu poate lua forma unei renunțări generale, ci trebuie să fie exprimat cu referire la comunicarea preconizată a informațiilor specifice.

(7) Autoritatea/entitatea contractantă se asigură că structura parteneriatului și, în special, durata și valoarea diferitelor etape reflectă gradul de inovare al soluției propuse și succesiunea activităților de cercetare și inovare necesare pentru dezvoltarea unei soluții inovatoare care nu este încă disponibilă pe piață. Valoarea estimată a bunurilor, serviciilor sau lucrărilor nu trebuie să fie disproporționată în raport cu investițiile solicitate pentru dezvoltarea acestora.”

10. Articolul 28 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. În cazul contractelor de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii:

(a) în cazul în care nu a fost depusă nicio ofertă sau nicio ofertă adecvată sau nicio candidatură ca răspuns la o procedură deschisă, la o procedură restrânsă, la o procedură de negociere cu publicarea prealabilă a unui anunț de participare, la un dialog competitiv sau la un parteneriat pentru inovare, atât timp cât condițiile inițiale ale contractului nu suferă modificări de substanță, iar Comisiei i se transmite un raport dacă adresează o solicitare în acest sens;

(b) în cazul unor oferte neconforme sau în cazul depunerii unor oferte inacceptabile în temeiul dispozițiilor de drept intern compatibile cu articolele 5, 19, cu articolele 21-24 și cu capitolul VII din titlul II, depuse ca răspuns la o procedură deschisă, la o procedură restrânsă, la o procedură de negociere cu publicare, la un dialog competitiv sau la un parteneriat pentru inovare, în măsura în care:

(i) condițiile inițiale ale contractului nu au suferit modificări substanțiale; și

(ii) includ în procedura de negociere toți ofertanții și numai ofertanții care îndeplinesc criteriile prevăzute la articolele 39-46 și care, pe durata procedurii deschise anterioare, a procedurii restrânse anterioare, a dialogului competitiv anterior sau a parteneriatului pentru inovare anterior, au depus oferte conforme cu cerințele oficiale ale procedurii de ofertare;

(c) în cazul în care urgența care rezultă în urma unei situații de criză nu este compatibilă cu termenele impuse de procedura deschisă, de procedura restrânsă și de procedura de negociere cu publicarea unui anunț de participare, inclusiv cu termenele reduse menționate la articolul 33 alineatul (7). Acest lucru se poate aplica, de exemplu, în cazurile menționate la articolul 23 al doilea paragraf litera (d);

(d) în măsura strict necesară, atunci când, din motive de maximă urgență ca urmare a unor evenimente ce nu pot fi prevăzute de autoritățile/entitățile contractante în cauză, nu se pot respecta termenele pentru procedura deschise, procedura restrânsă sau procedura de negociere cu publicarea unui anunț de participare, inclusiv termenele reduse menționate la articolul 33 alineatul (7). Situațiile invocate pentru a justifica maxima urgență nu trebuie în niciun caz să poată fi imputate autorității/entității contractante;

(e) în cazul în care, din motive tehnice sau referitoare la protecția drepturilor de exclusivitate, contractul nu poate fi atribuit decât unui anumit operator economic;";

(b) punctul 4 litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) în cazul unor lucrări sau servicii noi care constau în repetarea unor lucrări sau servicii similare încredințate de către aceleași autorități/entități contractante operatorului economic câștigător al unui contract inițial, cu condiția ca respectivele lucrări sau servicii să fie conforme cu un proiect de bază și ca acest proiect să fi făcut obiectul contractului inițial atribuit printr-o procedură deschisă, printr-o procedură restrânsă, printr-o procedură de negociere cu publicarea prealabilă a unui anunț de participare, prin dialog competitiv sau printr-un parteneriat pentru inovare.

Posibilitatea de a se recurge la această procedură este indicată încă de la trimiterea invitației de participare la procedura de ofertare pentru primul proiect, iar în scopul punerii în aplicare a articolului 8, autoritățile/entitățile contractante țin seama de valoarea totală estimată a lucrărilor sau a serviciilor ulterioare.

La această procedură se poate recurge numai în termen de șapte ani de la încheierea contractului inițial, exceptând situațiile excepționale determinate de luarea în considerare a duratei de viață preconizate a oricăruia dintre articolele, instalațiile sau sistemele livrate și dificultățile tehnice pe care le-ar putea cauza o schimbare de furnizor;";

(c) punctul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„5. În cazul contractelor legate de prestarea de servicii de transport aerian și maritim destinate forțelor armate sau forțelor de securitate ale unui stat membru mobilizate sau care urmează a fi mobilizate în afara granițelor, atunci când autoritatea/entitatea contractantă trebuie să achiziționeze astfel de servicii de la operatorii economici care garantează validitatea ofertelor lor doar pentru perioade foarte scurte, astfel încât termenele aplicabile procedurii deschise, procedurii restrânse sau procedurii de negociere cu publicarea unui anunț de participare, inclusiv termenele menționate la articolul 33 alineatul (7), nu pot fi respectate."

11. La articolul 29 alineatul (2), al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Durata unui acord-cadru nu poate depăși 10 ani, exceptând situațiile excepționale determinate luând în considerare durata de viață preconizată a oricăruia dintre articolele, instalațiile sau sistemele livrate și dificultățile tehnice pe care le-ar putea cauza o schimbare de furnizor."

12. În titlul II capitolul V se introduce următorul articol:

„*Articolul 29a*

Sistemul dinamic de achiziții

(1) Pentru achizițiile de uz curent ale căror caracteristici disponibile în general pe piață îndeplinesc cerințele autorităților/entităților contractante, autoritățile/entitățile contractante pot utiliza un sistem dinamic de achiziții. Sistemul dinamic de achiziții funcționează ca un proces în întregime electronic și este deschis pe întreaga perioadă de valabilitate a sistemului de achiziții oricărui operator economic care îndeplinește criteriile de selecție. Sistemul poate fi împărțit pe categorii de produse, lucrări sau servicii care sunt definite în mod obiectiv, pe baza caracteristicilor achizițiilor care urmează a fi realizate în cadrul categoriei în cauză. Astfel de caracteristici pot include o referință la dimensiunea maximă admisibilă a contractelor specifice ulterioare sau la o anumită zonă geografică în care contractele specifice ulterioare vor fi executate.

(2) Pentru efectuarea unei achiziții în cadrul unui sistem dinamic de achiziții, autoritățile/entitățile contractante urmează regulile procedurii restrânse. Toți candidații care satisfac criteriile de selecție sunt admiși în sistem, iar numărul de candidați care urmează să fie admiși în sistem nu se limitează în conformitate cu articolul 38 alineatul (3). În cazul în care autoritățile/entitățile contractante au divizat sistemul în categorii de produse, lucrări sau servicii în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol, acestea precizează criteriile de selecție aplicabile pentru fiecare categorie.

În pofida articolului 33, se aplică următoarele termene:

(a) termenul minim de primire a cererilor de participare este de 30 de zile de la data trimiterii anunțului de participare. Nu se mai aplică alte termene pentru primirea cererilor de participare odată ce a fost trimisă invitația de participare la procedura de ofertare pentru prima achiziție specifică în cadrul sistemului dinamic de achiziții;

(b) termenul minim de primire a ofertelor este de cel puțin 10 zile de la data la care s-a trimis invitația de participare la procedura de ofertare.

(3) Toate comunicările din cadrul unui sistem dinamic de achiziții se efectuează numai prin mijloace electronice.

(4) Pentru atribuirea contractelor în cadrul unui sistem dinamic de achiziții, autoritățile/entitățile contractante:

(a) publică o invitație la o procedură concurențială de ofertare în care precizează că este vorba de un sistem dinamic de achiziții;

(b) indică în documentele achiziției cel puțin natura și cantitatea estimată a achizițiilor avute în vedere, precum și toate informațiile necesare privind sistemul dinamic de achiziții, inclusiv modul de funcționare a sistemului dinamic de achiziții, echipamentul electronic utilizat și aranjamentele și specificațiile tehnice de conectare;

(c) indică orice divizare în categorii de produse, lucrări sau servicii și caracteristicile care le definesc;

(d) oferă acces nelimitat, direct și deplin, atât timp cât sistemul este valabil, la documentele achiziției.

(5) Autoritățile/entitățile contractante acordă fiecărui operator economic, pe toată perioada de valabilitate a sistemului dinamic de achiziții, posibilitatea de a solicita să participe la sistem în condițiile menționate la alineatul (2). Autoritățile/entitățile contractante finalizează evaluarea unor astfel de cereri în conformitate cu criteriile de selecție în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea lor. Termenul respectiv poate fi prelungit la 15 zile lucrătoare în cazuri individuale, atunci când acest lucru este justificat, în special din cauza necesității de a examina documentație suplimentară sau de a verifica în alt mod dacă criteriile de selecție sunt îndeplinite.

În pofida primului paragraf, atât timp cât nu a fost trimisă invitația de participare la procedura de ofertare pentru prima achiziție specifică în cadrul sistemului dinamic de achiziții, autoritățile/entitățile contractante pot prelungi perioada de evaluare, cu condiția ca nicio invitație de participare la procedura de ofertare să nu fie emisă în perioada prelungită de evaluare. Autoritățile/entitățile contractante indică în documentele achiziției durata perioadei prelungite pe care intenționează să o aplice.

Autoritățile/entitățile contractante informează operatorul economic în cauză în cel mai scurt timp posibil dacă a fost admis sau nu în sistemul dinamic de achiziții și, la cerere, motivele care au stat la baza deciziei.

(6) Autoritățile/entitățile contractante îi invită pe toți participanții admiși să depună o ofertă pentru fiecare achiziție specifică în cadrul sistemului dinamic de achiziții, în conformitate cu articolul 34. În cazul în care sistemul dinamic de achiziții a fost divizat pe categorii de lucrări, produse sau servicii, autoritățile/entitățile contractante îi invită pe toți participanții care au fost admiși în categoria corespunzătoare achiziției specifice în cauză să depună o ofertă.

Acestea atribuie contractul ofertantului care a depus cea mai bună ofertă, pe baza criteriilor de atribuire enunțate în anunțul de participare pentru sistemul dinamic de achiziții în conformitate cu articolul 47. Dacă este cazul, aceste criterii sunt formulate cu mai multă exactitate în invitația de participare la procedura de ofertare.

(7) Autoritățile/entitățile contractante indică perioada de valabilitate a sistemului dinamic de achiziții în invitația la procedura concurențială de ofertare. Acestea informează Comisia cu privire la orice modificare a perioadei de valabilitate, folosind următoarele formulare standard:

(a) dacă perioada de valabilitate este modificată fără a pune capăt sistemului, formularul utilizat inițial pentru invitația la procedura concurențială de ofertare pentru sistemul dinamic de achiziții;

(b) dacă se pune capăt sistemului, anunțul de atribuire a contractului menționat la articolul 30 alineatul (3).

(8) Autoritățile/entitățile contractante pot, în orice moment pe parcursul perioadei de valabilitate a sistemului dinamic de achiziții, să solicite participanților admiși să prezinte dovezi suficiente referitoare la criteriile de selecție calitativă.

(9) Nu se pot percepe taxe de la operatorii economici interesați de sistemul dinamic de achiziții sau care sunt parte la acesta înainte de perioada de valabilitate a sistemului dinamic de achiziții sau în timpul acesteia.”

13. Articolul 30 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritățile/entitățile contractante care intenționează să atribuie un contract sau un acord-cadru printr-o procedură deschisă, printr-o procedură restrânsă, printr-o procedură de negociere cu publicarea unui anunț de participare, prin dialog competitiv sau printr-un parteneriat pentru inovare își fac cunoscută intenția prin intermediul unui anunț de participare.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(2a) Autoritățile/entitățile contractante transmit un anunț de atribuire a contractului în termen de 30 de zile de la atribuirea fiecărui contract bazat pe un sistem dinamic de achiziții. Acestea pot însă grupa astfel de anunțuri trimestrial. În acest caz, acestea trimit anunțurile grupate în termen de 30 de zile de la încheierea fiecărui trimestru."

14. Articolul 33 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul procedurilor restrânse, al procedurilor de negociere cu publicarea unui anunț de participare, în cazul recurgerii la dialogul competitiv și la un parteneriat pentru inovare, termenul minim de primire a cererilor de participare este de 37 de zile de la data trimiterii anunțului de participare.

În cazul procedurilor restrânse, termenul minim de primire a ofertelor este de 40 de zile de la data trimiterii invitației, iar în cazul procedurilor deschise, termenul minim de primire a ofertelor este de 35 de zile de la data trimiterii anunțului de participare.";

(b) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) În procedurile deschise, restrânse și de negociere cu publicarea unui anunț de participare, în cazul în care, din cauza naturii urgente a situației, nu se pot respecta termenele minime stabilite la prezentul articol, autoritățile/entitățile contractante pot stabili:

(a) un termen de primire a cererilor de participare, care nu poate fi mai mic de 15 zile de la data trimiterii anunțului de participare sau mai mic de 10 zile, în cazul în care anunțul este trimis pe cale electronică în conformitate cu formatul și modalitățile de transmitere menționate la anexa VI punctul 3;

(b) în cazul procedurilor restrânse, un termen de primire a ofertelor, care nu poate fi mai mic de 10 zile de la data trimiterii invitației către ofertant; și

(c) în procedurile deschise, un termen de primire a ofertelor, care nu poate fi mai mic de 15 zile de la data trimiterii anunțului de participare sau mai mic de 10 zile, în cazul în care anunțul este trimis pe cale electronică în conformitate cu formatul și modalitățile de transmitere menționate la anexa VI punctul 3."

15. La articolul 34, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În procedurile restrânse, procedurile de negociere cu publicarea unui anunț de participare, dialogul competitiv și parteneriatele pentru inovare, autoritățile/entitățile contractante invită simultan și în scris candidații selectați să își prezinte ofertele sau să negocieze ori, în cazul dialogului competitiv, să ia parte la dialog, sau, în cazul unui parteneriat pentru inovare, să participe."

16. Articolul 35 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Autoritățile/entitățile contractante informează în cel mai scurt timp candidații și ofertanții cu privire la deciziile luate în ceea ce privește atribuirea unui contract, încheierea unui acord-cadru sau admiterea într-un sistem dinamic de achiziții, inclusiv cu privire la motivele pentru care au decis să nu atribuie un contract, să nu încheie un acord-cadru pentru care lansaseră o invitație de participare sau să reînceapă procedura sau să nu pună în aplicare un sistem dinamic de achiziții; în cazul în care autorităților/entităților contractante li se solicită acest lucru, informațiile sunt furnizate în scris.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Cu toate acestea, autoritățile/entitățile contractante pot decide să nu comunice anumite informații privind atribuirea contractelor, încheierea acordurilor-cadru sau admiterea într-un sistem dinamic de achiziții, prevăzute la alineatul (1), în cazul în care dezvăluirea respectivelor informații ar împiedica punerea în aplicare a legislației sau ar fi contrară interesului public, în special intereselor de apărare și/sau de securitate, ar aduce atingere intereselor comerciale legitime ale operatorilor economici, indiferent dacă sunt publici sau privați, sau ar aduce atingere concurenței loiale dintre aceștia.”

17. Articolul 38 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3), partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În procedurile restrânse, în procedurile de negociere cu publicarea unui anunț de participare, în cadrul dialogului competitiv și al parteneriatelor pentru inovare, autoritățile/entitățile contractante pot limita numărul candidaților corespunzători pe care îi vor invita să își prezinte ofertele sau pe care îi vor invita la dialog, sau, în cazul parteneriatelor pentru inovare, pe care îi vor invita să participe. În acest caz:”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În cazul în care se apelează la opțiunea de a reduce numărul de soluții care urmează să fie discutate sau de oferte care urmează să fie negociate, prevăzută la articolul 26 alineatul (3), la articolul 27 alineatul (4) și la articolul 27a alineatele (2) și (5), autoritățile/entitățile contractante acționează în acest sens aplicând criteriile de atribuire pe care le-au menționat în anunțul de participare sau în caietul de sarcini. În etapa finală, acest număr trebuie să garanteze o concurență reală, în măsura în care există un număr suficient de soluții sau de candidați corespunzători.”

18. La articolul 42, se adaugă următorul alineat:

„(7) În cazul contractelor de achiziții de lucrări, al contractelor de prestare de servicii și al lucrărilor de amplasare sau de instalare din cadrul unui contract de furnizare de bunuri, autoritățile/entitățile contractante pot impune ca anumite sarcini critice să fie efectuate direct de către ofertantul însuși sau, în cazul unei oferte depuse de un grup de operatori economici astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (2), de un participant din cadrul grupului respectiv.”

19. În titlul II capitolul VII secțiunea 3 se introduce următorul articol:

„*Articolul 49a*

Modificarea contractului în cursul perioadei sale de valabilitate

(1) Contractele și acordurile-cadru pot fi modificate fără o nouă procedură de achiziție în conformitate cu prezenta directivă în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) atunci când modificările, indiferent de valoarea lor monetară, au fost prevăzute în documentele inițiale ale achiziției sub forma unor clauze sau opțiuni de revizuire clare, precise și fără echivoc, printre care se pot număra clauze de revizuire a prețurilor. Astfel de clauze precizează limitele și natura posibilelor modificări sau opțiuni, precum și condițiile în care se poate recurge la acestea. Acestea nu prevăd modificări sau opțiuni care ar schimba caracterul general al contractului sau al acordului-cadru;

(b) pentru lucrările, serviciile sau bunurile adiționale din partea contractantului inițial care au devenit necesare și nu au fost incluse în procedura de achiziție inițială, iar schimbarea contractantului:

(i) nu poate fi realizată din motive economice sau tehnice, precum cerințe privind interschimbabilitatea sau interoperabilitatea cu echipamentele, serviciile sau instalațiile existente achiziționate în cadrul procedurii de achiziții inițiale; și

(ii) ar cauza autorității/entității contractante inconveniente substanțiale sau creșterea semnificativă a costurilor.

Cu toate acestea, nicio creștere a prețului nu depășește 50 % din valoarea contractului inițial. În cazul în care se efectuează mai multe modificări succesive, această limitare se aplică valorii fiecărei modificări în parte. Astfel de modificări succesive nu se pot efectua în scopul eludării aplicării prezentei directive;

(c) atunci când sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(i) necesitatea modificării a survenit în urma unor circumstanțe pe care o autoritate/entitate contractantă care acționează cu diligență nu ar fi putut să le prevadă;

(ii) modificarea nu aduce atingere caracterului general al contractului; și

(iii) creșterea prețului nu depășește 50 % din valoarea contractului sau a acordului-cadru inițial. În cazul în care se efectuează mai multe modificări succesive, această limitare se aplică valorii fiecărei modificări în parte. Astfel de modificări succesive nu se pot efectua în scopul eludării aplicării prezentei directive;

(d) atunci când un nou contractant îl înlocuiește pe cel căruia autoritatea/entitatea contractantă i-a atribuit inițial contractul, drept consecință:

(i) a unei clauze sau opțiuni de revizuire fără echivoc, în conformitate cu litera (a);

(ii) a preluării poziției contractantului inițial prin succesiune universală sau parțială, ca urmare a unor operațiuni de restructurare a societății comerciale, inclusiv preluare, fuziune, achiziție sau insolvență, de către un alt operator economic care îndeplinește criteriile de selecție calitativă stabilite inițial, cu condiția ca aceasta să nu implice alte modificări substanțiale ale contractului și să nu se facă în scopul de a eluda aplicarea prezentei directive; sau

(iii) a asumării de către autoritatea/entitatea contractantă însăși a obligațiilor contractantului principal față de subcontractanții săi, în cazul în care această posibilitate este prevăzută în legislația națională în temeiul articolului 21;

(e) atunci când modificările, indiferent de valoarea lor, nu sunt substanțiale în înțelesul alineatului (4).

Autoritățile/entitățile contractante care modifică un contract în cazurile prevăzute la literele (b) și (c) de la prezentul alineat publică un anunț în acest sens în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Un astfel de anunț conține, *mutatis mutandis*, informațiile solicitate într-un anunț de atribuire a contractului.

(2) În plus, fără a exista nevoia de a verifica dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (4) literele (a)-(d), contractele pot fi modificate fără a fi necesară o nouă procedură de achiziție în conformitate cu prezenta directivă și atunci când valoarea modificării este mai mică decât ambele valori următoare:

(a) pragurile prevăzute la articolul 8; și

(b) 10 % din valoarea contractului inițial pentru contractele de prestare de servicii sau de furnizare de bunuri și sub 15 % din valoarea contractului inițial pentru contractele de achiziții de lucrări.

Cu toate acestea, modificarea nu poate altera caracterul general al contractului sau a acordului-cadru. În cazul în care se efectuează mai multe modificări succesive, valoarea se evaluează pe baza valorii nete cumulate a modificărilor succesive.

(3) Pentru calcularea prețului menționat la alineatul (1) literele (b) și (c) și la alineatul (2), prețul actualizat constituie valoarea de referință atunci când contractul include o clauză de indexare.

(4) Modificarea unui contract sau a unui acord-cadru în cursul perioadei sale de valabilitate este considerată substanțială în sensul alineatului (1) litera (e) atunci când, în urma modificării respective, contractul sau acordul-cadru prezintă caracteristici care diferă în mod substanțial de cele ale documentului inițial. În orice caz, fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2), o modificare este considerată substanțială atunci când este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

(a) modificarea introduce condiții care, dacă ar fi fost incluse în procedura inițială de achiziție, ar fi permis admiterea altor candidați decât cei selectați inițial sau acceptarea unui alt ofertant decât cel acceptat inițial sau ar fi atras și alți participanți la procedura de achiziție;

(b) modificarea schimbă echilibrul economic al contractului sau al acordului-cadru în favoarea contractantului într-un mod care nu a fost prevăzut în contractul sau acordul-cadru inițial;

(c) modificarea extinde domeniul de aplicare al contractului sau al acordului-cadru în mod considerabil;

(d) un nou contractant îl înlocuiește pe cel căruia autoritatea/entitatea contractantă i-a atribuit inițial contractul, în alte cazuri decât cele prevăzute la alineatul (1) litera (d).

(5) Pentru alte modificări ale dispozițiilor unui contract sau ale unui acord-cadru în cursul perioadei sale de valabilitate decât cele prevăzute la alineatele (1) și (2), este necesară o nouă procedură de achiziție în conformitate cu prezenta directivă."

20. La articolul 52 alineatul (6) al treilea paragraf, „șapte ani" se înlocuiește cu „10 ani".

21. La articolul 55, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Căile de atac prevăzute în prezentul titlu se aplică contractelor menționate la articolul 2, inclusiv acordurilor-cadru și sistemelor dinamice de achiziții, sub rezerva excepțiilor prevăzute la articolele 12 și 13."

22. La articolul 58 litera (c), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„în cazul unui contract bazat pe un acord-cadru, astfel cum se prevede la articolul 29, și în cazul unui contract bazat pe un sistem dinamic de achiziții, astfel cum se prevede la articolul 29a."

23. La articolul 60 alineatul (1), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) în cazurile menționate la articolul 58 litera (c) al doilea paragraf, dacă statele membre au invocat derogarea de la termenul suspensiv pentru contractele bazate pe un acord-cadru sau pe un sistem dinamic de achiziții."

24. Articolul 65 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 65*

Obligații statistice

(1) Pentru a permite evaluarea rezultatelor punerii în aplicare a prezentei directive, statele membre transmit Comisiei, până la data de 31 octombrie a fiecărui an, un raport statistic elaborat în conformitate cu articolul 66 și care are ca obiect contractele de furnizare de bunuri, de prestare de servicii și de lucrări atribuite de autoritățile/entitățile contractante în decursul anului anterior.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), obligația prevăzută la respectivul alineat se suspendă temporar până la 31 decembrie 2030, dată ce corespunde orizontului de planificare a pregătirii pentru apărare a Uniunii."

25. Articolul 68 se elimină.

26. Articolul 73 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 73*

Revizuirea și raportarea

Până la 1 ianuarie 2031, Comisia revizuiește punerea în aplicare a prezentei directive în contextul îmbunătățirii capacității de apărare a Europei până în 2030 și prezintă un raport în acest sens Parlamentului European și Consiliului. Comisia evaluează în special dacă și în ce măsură au fost atinse obiectivele prezentei directive, având în vedere, printre altele, funcționarea pieței interne și obiectivul de îmbunătățire a pregătirii Europei pentru apărare până în 2030. În raportul său, Comisia reexaminează în special aplicarea articolului 8 și a articolului 28 alineatul (2). Dacă este cazul, raportul este însoțit de o propunere legislativă."

Articolul 3

Transpunere

(1) Statele membre adoptă și publică până la 24 noiembrie 2027 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Statele membre aplică dispozițiile respective până la 24 februarie 2028.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 4

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 21 octombrie 2026.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președinta	*Președintele*
R. METSOLA	T. DOOLEY

Cu privire la acest act legislativ a fost formulată o declarație care se regăsește în JO C, C/2026/5559, 3.11.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/5559/oj.